

andrage til Kr. 6 500,00, som derfor opføres.

Lenvig—Maalselven.

En Veiforbindelse fra Finsnæs i Lenvig østover til Karlstad i Maalselven med Arm til Rogsfjordvand har været Gjenstand for Storthingsbevilgning i Aarene 1891—1894. Til samme er hidtil bevilget ialt et Beløb af Kr. 84 000,00

Det i Budgetfremstillingen 1894 meddelte Overslag, lydende paa Kr. 112 800,00, viser sig at trænge nogen Forhøielse, dels paa Grund af at Arbejderne have faldt lidt kostbarere end forudsat, og dels fordi Veidirektøren efter stedfunden Linieopgang har foreslaaet og faaet Distriktets Tilslutning til en Modifikation i Planen til Lettelse af Trafikforholdene ved Veiens Endepunkt ved Finsnæs. Nogen fornyet Vedtagelse af Distriktsbidraget af Hensyn hertil har ikke Amtmanden anseet fornøden.

Efter vedkommende Afdelingsingeniørs Meddelelse af 27de Oktober 1894 vilde Restarbejderne i Henhold til det Anførte andrage til Kr. 40 800,00 hvoraf Veidirektøren opfører Kr. 30 000,00.

Sama—Kastfjord.

Langs Hindøens nordøstre Strand er der med Bidrag af Statsmidler oparbejdet Vei fra Fuskevaag i Syd til Sama i Nord; fra heni mod nævnte sydlige Endepunkt er ligeledes oparbejdet en Arm op til Søvikmarken.

Anlæggets Fortsættelse fra det nordlige Endepunkt over til Kastfjord, der skjærer ind fra Vest i Hindøens nordligste Del, blev optaget paa Veibudgettet af Stortinget i 1894, uden at Anlægget var opført hverken i Veidirektørens Forslag eller i den kongelige Proposition.

Da der ved dette Anlæg har været Spørgsmaal om flere Alternativer, foretog Veidirektøren afvigte Sommer Linieopgang og afholdt Konferencer med de Interesserede.

Medens den før udarbejdede Plan forudsattes afsluttet ved Kastfjord, er der fra Distriktets Side nu stærkt fremholdt Ønskeligheden af, at Anlægget fortsættes til Kvædfjord, hvilket Ønske ansees berettiget, og hvorfor Afslutningen ved Kastfjord bør gøres til Gjenstand for nærmere Undersøgelse, hvoraf

Resultatet formentlig vil blive, at Planen bør tage Sigte paa Veiens videre Oparbejdelse til Kvædfjord, i hvilket Tilfælde Forbindelsen med Kastfjord vil blive tilveiebragt ved en Arm. Til Anlæggets Paabegyndelse er af forrige Storthing bevilget . . . . . Kr. 17 000,00

Det i Henhold til det Anførte foreliggende Overslag, der som antydet iøvrigt maa gøres til Gjenstand for fortsat Revision, andrager til omtrent . . . . . « 65 000,00.

Heri antager Veidirektøren dog, at der kan gøres nogen Reduktion.

Til Anlæggets Fortsættelse opføres . . . . . « 25 000,00.

Herved vil man faa oparbejdet den vigtigste Parcel, nemlig fra Sama til et Stykke forbi Møkland.

«Finmarkens Amt.

Tanaalen.

Anlæg af Sommervei fra Tananæs til et Punkt ligeoverfor det paa Tanaelvens Østside liggende Seida til Forbindelse med Veien Seida—Store Ekkerø har været under Oparbejdelse for Bevilgninger af Storthingene 1890—1894. Hidtil er tilsammen bevilget ialt Kr. 135 000,00.

I sin Indstilling af 1894 har Stortingets Veikomité antydet, at Anlæggets Fuldførelse bør opføres paa næste Budget, med Tilføiende: «idet man forudsætter, at der ved dette Anlæg under Fuldførelsen maa økonomiseres saa, at nye Overskridelser ikke finder Sted».

I November Maaned er der imidlertid indløbet Efterretninger fra vedkommende Afdelingsingeniør om, at der navnlig paa Grund af de raadende ganske overordentlig uheldige Veidæksforholde vil indtræde en forholdsvis betydelig Merudgift sammenlignet med det Stortinget i 1894 forelagte Overslag, lydende paa Kr. 165 200,00.

I denne Forbindelse henvises til Budgetfremstillingen for Statsveie 1893, Pag. 2, hvor det er anført, at Grusforekomsten her er gennemgaaende daarlig, saa Overslaget befrygtedes at være for lavt.

I Sagens Anledning anser Veidirektøren det imidlertid paakrævet at forhandle nærmere med Bestyreren i Hensigt om muligt at opnaa nogen Reduktion. Under enhver Omstændighed bør det ikke nu blive Spørgsmaal om at søge Anlægget fuldført i kommende Termin, hvorfor der ved nærværende Anledning alene opføres et Beløb af Kr. 30 000,00 til Fortsættelse.

Altenbroen.

Til Opførelse af Jernbro over Altenelven ved Elvebakken er af Stortinget hidtil bevilget ialt Kr. 107 000,00.

Spørgsmaalet om Broens Gjenopførelse har af Arbejdsdepartementet været forelagt Ingeniørkommissionen, hvorefter Veidirektøren paa Anmodning har ladet udarbejde alternative Overslag. For den af Veidirektøren anbefalede Plan lyder Overslaget paa Kr. 143 200,00, hvorefter der skulde staa til Rest at søge bevilget et Beløb af Kr. 36 200,00, der opføres i nærværende Budgetforslag.

Departementet skal med Hensyn til Altenbroen i Finmarkens Amt bemærke, at man i Skrivelse til Ingeniørkommissionen af 9de Juni 1894 udbad sig Kommissionens Udtalelse angaaende de foreliggende Planer for Broens Fuldførelse, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om at opnaa Sikkerhed mod gjentagne Beskadigelser af Isgangen i Altenelven, i fornødent Fald ved særlige, hertil sigtende Foranstaltninger. I sin Betænkning, der er dateret 2den Juli 1894, har Ingeniørkommissionen med Hensyn til Spørgsmaalet om Udstrækningen

af de Foranstaltninger, der paakræves for at give Brobygningen, udført paa de gjenstaaende Fundamenter, den fornødne Sikkerhed, delt sig i to Fraktioner, der begge antyde Nødvendigheden af nogle nærmere Modifikationer i de foreliggende Forslag. Departementet udbad sig derfor i Skrivelse til Veidirektøren af 12te Juli 1894 Meddelelse om, hvilken Indfyldelse disse Modifikationer i Tilfælde antages at ville have paa de foreliggende Overslag. I Svarskrivelse af 24de Oktober 1894 meddelte Veidirektøren, at vedkommende Afdelingsingeniør i Skrivelse af 6te Oktober 1894 havde udtalt, at den forøgede Forboltning, Planhugning og Befæstigelse af Overbygningen, som er anbefalet af begge Fraktioner i Ingeniørkommissionen, antagelig vil foraarsage en Merudgift af Kr. 4 700,00. Veidirektøren har forøvrigt i den nævnte Skrivelse af 24de Oktober 1894 anført Følgende:

«Ingeniørkommissionens Majoritet har kun udtalt sig om den Plan, hvorefter Pillarerne burde gjenopbygges, og ikke omhandlet Landkarrenes Konstruktion, hvorfor Veidirektøren antager, at Majoritetens Forslag maa blive at opstille i 2 Alternativer nemlig:

Alternativ 1 d med Landkar med Vingemure paa Opstrømssiden, men med Pillarer uden Isbrydere og

Alternativ 1 e med Landkar med Stenkegler istedenfor Vingemure og Pillarer uden Isbrydere.

I Henhold hertil er der paa Grundlag af Afdelingsingeniør Holst's nævnte Skrivelse udarbejdet vedlagte Fremstilling af 17de Oktober 1894 med tilhørende Oversigtstabel, hvorefter Overslagene for de foreliggende Alternativer stille sig saaledes:

System Nr.	Alternativ Nr.	Plan angivet af	Angivelse af Bygningsmaaden.	Tidligere forbrugt a.	Resterende Omkostninger for Fuldførelsen. b.	Sum a + b.
				Kr.	Kr.	Kr.
II.	2 a	Veidirektøren Oktober 1893	Vingemure paa Opstrøms- siden, Isbrydere med Stig- ning 7:5. Det ikke ram- ponerede Murværk bibe- holdes. Planum hæves 1,5 m.	46 500,00	92 000,00	138 500,00
I & II.	1 d	Ingeniørkommis- sionens Majoritet.	Vingemure paa Opstrøms- siden. Ikke Isbrydere. Planum hæves 1,5 m. Det ikke ramponerede Murværk bi- beholdes. Tillæg for Bolt- ning etc.	46 500,00	86 600,00	133 100,00
I.	1 e	Do.	Som Alternativ 1 a, dog Sten- kegler istedenfor Vinge- mure	46 500,00	80 500,00	127 000,00
II.	2 c	Ingeniørkommis- sionens Minoritet.	Som Alternativ 2 a dog med Tillæg for Boltning etc.	46 500,00	96 700,00	143 200,00

Som det af Ingeniørkommissionens Skrivelse vil sees, deltog Veidirektøren paa Grund af Fravær fra Byen ikke i Sagens Behandling, men finder at burde slutte sig til Mindretallet, hvis Forslag gaar ud paa, at Anlægget i det Væsentlige bliver at udføre efter Alternativ 2 a af Oktober 1893, eventuelt med en noget forandret Form paa Vingemurene, hvorom senere Udtalelse i Tilfælde forbeholdes, ligesom det tilføies, at Veidirektøren intet har at bemærke til, at Murværket og Broens Forankring udføres, saaledes som af Kommissionsminoriteten foreslaaet.

Alternativ 2 c vil blive foreslaaet i Veidirektørens Budgetforslag for kommende Termin.

Som det heraf vil sees, har Veidirektøren i Skrivelse af 24de Oktober 1894 sluttet sig

til det som Alternativ II, 2 c betegnede Forslag med en samlet Omkostningssum af Kr. 143 200,00. Departementet meddelte derefter i Skrivelse af 15de November 1894 Veidirektøren Bemyndigelse til for de allerede bevilgede Midler at fortsætte Broarbejdet efter den af Direktøren i Overensstemmelse med Ingeniørkommissionens ene Fraktion anbefalede Plan, idet man forbeholdt et kommende Storting Afgjørelsen af, hvorvidt der i Planen vilde blive at optage det ved Sagens Behandling i Ingeniørkommissionen tilkomne Tillæg for Boltning m. V.

Departementet vil i Tilslutning til den af Veidirektøren udarbejdede Plan for Broens Færdigbyggelse, der udviser en Overlagssum af Kr. 138 500,00, anbefale denne med Tillæg af Kr. 4 700,00 for Forboltning, Planhugning og Befæstigelse af Overbygningen,

tilsammen Kr. 143 200,00, lagt til Grund, og saaledes i Overensstemmelse med Veidirektøren foreslaa opført som det til Broens Fuldførelse fornødne Beløb Kr. 36 200,00 til Bevilgning for kommende Budgettermin.

Ved Beslutning af 17de April 1891 bevilgede Stortinget Kr. 4 000,00 til Veianlæg i Grændse—Jakobselv, Sydvarangers Herred, Finmarkens Amt, paa Betingelse af, at Distriktet overtager Erstatning for Grund og Gjørdehold m. V. samt Anbringelse af fornødent Veidække og Anlæggets fremtidige Vedligehold.

Sydvaranger Herredsstyrelse havde under 28de August 1890 vedtaget at yde fri Grund m. V. samt at overtage Veiens fremtidige Vedligehold med Bidrag af Amtskommunen, hvorhos vedkommende Opsiddere havde forpligtet sig til at overtage Grusningsarbeidet (jfr. Sth. Forh. 1891, Bind 1 b, Sth. Prp. Nr. 1, Hovedp. VII, Kap. 5, Side 5—6 og 15—17).

Da de af Stortinget opstillede Betingelser ansaaes vedtagne af Distriktet, bemyndigede Departementet i Skrivelse af 10de Juni 1891 Veidirektøren til at iværksætte Anlægget, idet man med Hensyn til det af Opsidderne vedtagne Grusningsarbeide bemærkede, at dette Arbeide helst burde udføres under Veivæsenets Tilsyn, hvorfor man anmodede Direktøren om i sin Tid gennem vedkommende Lensmand eller Herredsstyrelsens Ordfører at give Vedkommende fornøden Underretning om, naar Grusningsarbeidet kunde paabegyndes, og om Tiden, da det, for at istandbringes samtidig med eller umiddelbart efter Anlægget iøvrigt, burde være udført. Anlægget blev, efter Meddelelse fra Arbeidsbestyreren om, at det ansaaes færdigt fra Statens Veivæsens Side, befaret af Amtmanden og Ordføreren i Sydvaranger Formandskab den 1ste Juni 1894. Ved denne Befaring gjordes bl. A. opmærksom paa, at intet Grusningsarbeide var udført, hvorfor Amtmanden og Ordføreren fandt, at man ikke paa Amtskommunens og Sydvaranger Kommunes Vegne kunde overtage Veiens fremtidige Vedligehold, forinden Grusning af samtlige oparbejdede Veistykker var foretaget og nogle andre paapegede Mangler udbedrede. Med Skrivelse af 8de Oktober 1894 har

Amtmanden tilstillet Departementet Gjenpart af et Andragende til Amtsformandskabet, dateret 6te Juni næstfør fra 3 Opsiddere i Grændse—Jakobselv, der er saalydende:

«Undertegnede Opsiddere andrager herved ærbødigst Amtsformandskabet om Bevilgning af Brændevinskassen til Grusning af de af Staten nu oparbejdede Veistykker i Jakobselvdalen, idet vi til Støtte herfor tillader os at anføre følgende:

Da Andragende om Bevilgning af Staten til Oparbejdelse af disse Stykker i sin Tid blev indsendt, paatog vi os til Formindskelse af Udgifterne for det Offentlige og for derved at have større Chancer til at opnaa, hvad vi søgte, selv at besørge Gruslægningen, og paahviler der os derfor nu, da Bevilgning er erholdt og Arbeidet fra Statens Side er ført saa langt, at kun Paakjøringen af Grus staar tilbage, Forpligtelse til at besørge denne udført.

Imidlertid stiller Sagen sig for os ganske anderledes nu end dengang, vi paatog os dette Arbeide. Vi skal i saa Henseende nævne:

Det af Staten bevilgede Beløb er Kr. 2 000,00 større end oprindelig af os andraget hvorhos denne Sum end yderligere er overskredet med ca. Kr. 700,00, og som Følge heraf har større Stykker Vei kunnet oparbejdes, end oprindelig tænkt. Er nu dette i og for sig et stort Gode for os, vil det dog indsees, at Forpligtelsen, vi selv har paalagt os, herved er blevet foreget og større og tyngere, end vi havde forudsæet, da vi paatog os Arbeidet, og det ikke i uvæsentlig Mon, idet Veilængden nu er omtrent det dobbelte.

Dog kunde vi vel underkaste os Forpligtelsen, ogsaa i den Udstrækning, som kræves, om ikke vor økonomiske Forfatning i den senere Tid var gaaet tilbage. Men vor Evne er ikke nu saa stor, som den var dengang, hvad har sin Grund i, at Fisket saavel Hav- som Laxefisket, i flere Aar paa Rad er slaaet feil, samtidig med, at Skattebyrderne omtrent har fordoblet sig og Udgifterne ellers er steget. Hertil kommer, at medens vi oprindelig var 5, som paatog os Forpligtelsen, er vi nu ikke mere end 3 tilbage, idet Sivert Dahl er død og Nils

Nilsen har fraskjød det sig Gaarden og lever som Kaarmand. Vi maa derfor aabent erklære, at vi ikke magter det. Aldeles fritaget vil vi dog ikke bede os; vi vil deltage saa langt vor Evne strækker, og har saaledes tænkt selv at bære $\frac{1}{4}$ af de Udgifter, som vil medgaa.

Saa vel Sydvaranger Herredsstyrelse som sidstafholdte Amsformandskab har ved Beslutninger af henholdsvis 11te Juli og 26de Juli 1894 nægtet at yde den fornødne Hjælp til Grusning af det omhandlede Veistykke. Amtmanden har i sin ovennævnte Skrivelse af 8de Oktober 1894 henstillet til Departementet at søge udvirket, at Statens Veivæsen overtager Grusningen af det omhandlede Veistykke. Amtmanden anfører som Grund herfor Følgende:

«Jeg er ikke uden Betænkelighed ved at søge fremtvunget af Opsidderne i Jakobselv den Forpligtelse, de have paataget sig. Deres økonomiske Stilling er vistnok meget ugunstig, og jeg frygter ligefrem for, at man ved at lade Grusningen udføre af offentlige Midler for Opsiddernes Regning ikke vilde kunne opnaa Refusion uden ved at gribe til Tvangsmidler, der gjorde det vanskeligt for Opsidderne at vedblive sine Bosteder, som det paa dette Punkt af Grændsen vistnok er af ikke uvæsentlig Interesse for Staten at bevare.

Jer ser fuldt ud det mindre Tiltalende i, at Opsidderne fritages for en Forpligtelse, hvis Overtagelse turde have bidraget adskilligt til, at Veiarbejdet blev sat igang; men under de forhaandenværende Omsfændigheder er der neppe nogen anden Udvei.

Veidirektøren har paa Foranledning af Departementet udtalt sig om Sagen i Skrivelse af 11te December 1894. Det anføres i denne, at Bestyreren af Statens Veiarbejder i Finmarken, Afdelingsingeniør Holst, har anslaaet Omkostningerne ved Grusningen af den oparbejdede Vei til Kr. 1 000,00, hvilket Beløb saavel af ham som af Veidirektøren anbefales opført paa kommende Budget.

Departementet skulde efter det Foreliggende foreslaa, at disse Kr. 1 000,00 med Fradrag af den Fjerdepart, som de nuværende Opsiddere har erklæret at se sig istand til at overtage, altsaa Kr. 750,00 eftergives den fattige norske

Kolonisation i dette Grændsedistrikt, og at Beløbet medtages paa Budgettet.

For næstkommende Budgettermin har Veidirektøren afgivet nedenstaaende **Forslag angaaende Lønninger m. V.** til Funktionærer ved Hovedkontoret, Undersøgelser i Marken og Anlæggene:

«Da Spørgsmaalet om Kontorchef Fenger-Krogs Stilling til Veivæsenet endnu nogen Tid maa henstaa aabent, medens Veidirektørens Budgetforslag ikke længere kan udsættes, skal Veidirektøren ved nærværende Anledning alene bemærke, at Kontorchefembedet forudsættes opført paa næste Statsbudget med et samlet Beløb af Kr. 5 400,00, i Lighed med, hvad der var Tilfældet før Hr. Fenger-Krogs Permission.

Den kombinerede Bestyrelse af Veivæsenet for næstkommende Budgettermin er forudsat bragt i Anvendelse i følgende Amter:

Smaalenene,
Bratsberg,
Nedenæs,
Søndre Bergenhus,
Romsdal og
Nordland.

Som i forrige Budgetforelæg, Pag. 128, oplyst, foreslog Veidirektøren i Skrivelse af 29de September 1893 til Departementet, at de kombinerede Amsingeniørers Gage, Skyds- og Diætgodtgjørelse skulde fordeles mellem Amtets og Statens Veivæsen efter Forholdet $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$, hvorefter den paa Staten faldende Del efter Skjøn skulde fordeles mellem de forskellige Veianlæg og Veiundersøgelser.

Departementet fandt imidlertid ikke tilstrækkelig Grund til saa snart efter den nye Ordning Vedtagelse at foreslaa nogen Forandring i dette Punkt med Tilføiende, at Sagen i Tilfælde ogsaa maatte forelægges vedkommende Amsformandskaber (se Sth. Prp. Nr. 10, 1894, Pag. 135).

Storthingets Veikomité sluttede sig til Departementets Opfatning om, at det var for